

Als goud beproefd

Onderstaande Schriftoverdenking is van de hand van ds. E. Th. van den Born (1900-1982).[1]

En dit niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en ondervinding hoop.~ Rom. 5: 3,4

De verdrukkingen werken *volharding*. Zij hebben tot resultaat, dat de erfgenamen *fris en groen* blijven te midden van de hitte van de verdrukkingen. En dat fris en groen blijven is de *verassende ontdekking*, die zij gedaan hebben op weg naar God, hun bron van vreugd. Maar de apostel Paulus wijst ook nog naar een andere vrucht, die de verdrukkingen afwerpen, en waardoor het komt tot een roemen *in* verdrukkingen. Niet alleen de *geloofskracht*, maar ook de *geloofsvrucht* openbaart zich nu. De apostel drukt het zo uit, dat de *lijdzaamheid bevinding werkt*. De volharding als eerste vrucht in de verdrukkingen, geeft zelf een tweede vrucht, namelijk de *bevinding*.

Wat bedoelt de apostel met bevinding? Heeft het de betekenis, welke wij aan dit woord meestal verbinden? Nee. Wanneer het goud in de smeltkroes komt, dan komt het er gezuiverd en glanzend uit. *Wanneer een diamant geslepen wordt, komt haar eigenlijke heerlijkheid aan het licht*. En dit bedoelt Paulus, wanneer hij zegt, dat de lijdzaamheid, de volharding, tot resultaat, tot effect heeft de *bevinding*, het beproefd zijn. De erfgenamen van de wereld gaan nu ook hun *eigenlijkste heerlijkheid* als kinderen van God vertonen, hun *heerlijkheid* als *koningskinderen* treedt nu aan het licht.

Zo schrijft de apostel zelf van de gemeente van Macedonië, dat in de vele beproeving van de verdrukking de overvloed hun blijdschap en hun zeer diepe armoede overvloedig geweest is tot de rijkdom van hun liefdadigheid.

Deze gemeenten waren in verdrukking, bovendien waren zij zeer arm. Men kon dus *verwachten*, dat zij zich onttrokken hadden aan de collecten voor hun arme broeders en zusters te Jeruzalem. Hadden zij het zelf niet nodig? Maar de apostel zegt nu van hen, dat zij *boven vermogen gewillig* geweest zijn. Dat is de

bevinding, het beproefd zijn, dat gewerkt wordt door de volharding. *Zij waren overvloedig in het werk van de Here.* Zij bleven de wil van de Vader doen. Dat wordt nu juist bij de erfgenamen van de wereld gevonden. De volharding heeft tot resultaat het beproefd zijn. Er is dan ook nooit mooier gezongen dan in verdrukkingen. Er is hard gestudeerd door de kerk juist 'in tijd van hongersnood' (Psalm 33:7 ber.). De mooiste waarheden van de Schrift zijn gevonden... in verdrukkingen. De heerlijkste liederen zijn gemaakt... in verdrukkingen. De grootste offers zijn gebracht... in verdrukkingen. In de dagen van Afscheiding en Doleantie bijvoorbeeld hebben onze vaders het goud en het zilver van hun bijbels genomen om toch de dienst van het Woord maar te kunnen onderhouden. Overvloedig in het werk van de Here. Wij roemen ook in verdrukkingen. Want zoals het goud zijn zuiverheid verkrijgt in de smeltkroes, en de diamant haar glans op de slijpsteen, zo verkrijgen de erfgenamen van de wereld hun hemelse schoonheid in de verdrukkingen. Men denkt: zij leggen het werk er bij neer. Zij weigeren de Here hun liefde, zij staken met de geboden van de Vader. Maar zij worden gevonden *vervuld* met de dienst van de Here, *beproevende* welke de goede en welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

En ook *hier* mag het *moment van de verrassing* niet vergeten worden. Dat hebben zij *van te voren niet geweten*, dat zij zo vrijwillig afstand konden doen van hun goud en zilver, dat zij zo blijmoedig, bleven doen de wil van de Vader, die in de hemel is. Dat is de verrassende ontdekking, die zij gedaan hebben. Dat is dan ook *niet uit hen*, maar uit *God* alleen. Israël heeft in de woestijn vaak gemurmureerd. En wie murmureert, die staakt en legt het werk er bij neer. Maar de *erfgenamen* staken niet en weigeren God de liefde *niet*, omdat God Zelf in hen volhardt. Daarom heeft de volharding als haar kostelijke vrucht het beproefd zijn. Zij maken de lof van de Here *nog groter*. En zij zijn overvloedig in het werk van de Here. Wilt u dan ook de erfgenamen van de wereld op hun schoonst zien, let dan op tijden van vervolgingen, van verdrukkingen. Het *tijdgeloof schrompelt dan weg*, zoals papier in de kachel. Maar het *geloof* in Jezus Christus glanst dan als goud. En hun *werken* vertonen de glorie van de hemel. En hier is *niets* bij van de erfgenamen zelf. Het is alles uit God alleen, Die Zichzelf een volk formeert om Zijn lof te vertellen. Naarmate dus de verdrukkingen toenemen, en de weg voor de koningskinderen versperd wordt, openbaart zich al heerlijker de liefde van God en treedt al duidelijker aan het licht: *door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen!* De Here durft het wel aan hun alles te ontnemen, o ja, want *Hijzelf* is hun glorie en hun hoop.

De lijdzaamheid werkt bevinding.

[1] Overgenomen en licht gemoderniseerd uit: E.Th. van den Born, *Van Souvereine Liefde* (Goes: Oosterbaan & Le Cointre, z.j.).